تأثیر الکتروندهندههای بیرونی نوین اتری و سیلانی رایج بر کاتالیستهای نسل چهارم زیگلر ـ ناتا برای پلیمریزاسیون پروپیلن

رويا زاهدي

گروه شیمی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)، کل پستی: ۴۴۱۳–۱۵۸۷۵، تهران، ایران

فرامرز افشار طارمی* + دانشکده مهندسی پلیمر، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، کد پستی: ۴۴۱۳–۱۵۸۷۵، تهران، ایران

> رقیه جمجاه یژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، کدپستی: ۱۳۱۱ – ۱۴۹۷، تهران، ایران

چکیده: در این پژوهش، پنج ترکیب اتری با تعداد گروههای متوکسی گوناگون از طریق واکنش ویلیامسون سنتر شدند. این ترکیبهای اتری به وسیله فناوریهای HNMR^I MNAR^I و FT-T شناسایی شدند و سپس بهعنوان الکتروندهندههای بیرونی برای پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست زیگلر - ناتا برای مقایسه با سیکلوهگزیل متیل -دیمتوکسی سیلان و دیسیکلوپنتیل دیمتوکسی سیلان به کار برده شدند. پلیمریزاسیون پروپیلن با استفاده از کاتالیست زیگلر - ناتا بر پایه منیزیم دی کلرید (MgCl₁/D/TiCl¹) شامل الکتروندهنده در درونی از نوع فتالات، در حضور کمک کاتالیست آلومینیم تریاتیل و هیدروژن با الکتروندهندههای بیرونی، برای مقایسه یا مندی در حضور سیلانی بر خواص پلیپروپیلن انجام شد. نقش این ترکیبهای اتری و آلکوکسیسیلانهای صنعتی روی ویژگیهای پلیپروپیلن با استفاده از روش انحلال پلیری در اورتوزایلن، شاخص جریان مذاب و گرماسنجی پویشی تفاضلی مطالعه شد. میزان تولید، بلورینگی و ایزوتاکتیسیتهی پلیپروپیلن به دست آمده، به وسیله الکتروندهندههای بیرونی تأثیر میپذیرند. همچنین ساختار کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا و پلیپروپیلنهای تولید شده با این کاتالیست

واژه های کلیدی: پلی پروپلن؛ کاتالیست های زیگلر ۔ناتا؛ الکترون دهنده های بیرونی؛ واکنش ویلیامسون.

KEYWORDS: Polypropylene; Ziegler-Natta catalysts; External electron donors; Williamson reaction.

+E-mail: afshar@aut.ac.ir

*عهده دار مکاتبات

مقدمه

کشف کاتالیستهای دارای تیتانیوم کلرید توسط دو دانشمند به نامهای *زیگلر^(۱) و ناتا^(۲)* در دههی ۱۹۵۰ میلادی منجر به رشد چشمگیری در صنعت پلیاولفینها شد [۱،۲]. طی بیش از نیم قرن گذشته تلاشهای بسیاری برای افزایش فعالیت کاتالیست در پلیمریزاسیون اتیلن و بهبود فضاویژگی در پلیمریزاسیون پروپیلن انجام شده است. محدودیت پلیاولفینهای صنعتی تولید شده به وسیله کاتالیستهای زیگلر – ناتا، به علت وجود یک مرحله اضافی برای حذف باقیماندههای کاتالیست بود (مرحله خاکسترزدایی) [۶–۳، ۱].

در اواخر دههی ۱۹۶۰ میلادی *کاشیوا^(۳) و همکاران* کاتالیست زیگلر _ ناتا را بر پایه منیزیم کلرید معرفی کردند [۶–۴، ۱]. كاتاليست ناهمگن تيتانيوم كلريد بر پايه منيزيم كلريد در مقايسه با کاتالیست زیگلر _ ناتا سابق فعالیت بیشتری داشته و پلی پروییلن هایی با ضریب ایزوتاکتیسیتهی بالاتری تولید میکرد [۷، ۶]. در دههی ۱۹۷۰ میلادی با کشف کاتالیستهای زیگلر _ ناتای نسل چهارم رشد شگرفی در تولید صنعتی پلیپروپیلنهای ایزوتاکتیک ایجاد شد [۸]. این کاتالیستها دارای سه بخش: تیتانیوم تتراکلرید نشانده شده روى پايه منيزيم كلريد، آلومينيم ترىآلكيل يا آلومينيم دىآلكيلكلريد و افزودنیهای آلی (الکتروندهندهها) هستند. گونههای تيتانيوم تتراكلريد بهعنوان مركزهاي فعال، منيزيم دىكلريد بهعنوان پایه و ترکیبهای الومینیم به عنوان فعال کننده کاتالیست به کار برده می شوند [۱۰، ۹]. یکی از رایج ترین روش ها برای سنتز كاتاليستهاى زيگلر _ ناتا بر پايه منيزيم كلريد، واكنش منيزيم كلريد با مقدارهای اضافی تیتانیوم کلرید است. برای دستیابی به کاتالیستهای فعال در پلیمریزاسیون، باید ترکیبهای Ti(OR)nCl_{4-n} که در هنگام سنتز كاتاليست تشكيل مي شوند، با شستشو حذف شوند [١٢، ١١، ٤].

در حال حاضر کاتالیست مورد استفاده برای تولید پلی پروپیلن ایزوتاکتیک در صنعت، کاتالیستهای زیگلر ـ ناتا بر پایهی منیزیم کلرید با الکتروندهنده درونی دیاسترفتالیک اسید است [۱۳، ۷]. در این سامانههای کاتالیستی الکتروندهنده بیرونی [۱۵، ۱۴]، کمککاتالیست و هیدروژن برای کنترل و بهبود ویژگیهای پلی پروپیلن ضروری هستند [۱۳].

هیدروژن در پلیمریزاسیون پروپیلن به عنوان عامل انتقال زنجیر و مؤثرترین عامل کنترلکننده وزنمولکولی زنجیر پلیمری است. سرعت انتقال زنجیر به هیدروژن بسیار بیشتر از انتقال

زنجیر به اولفین یا آلومینیم آلکیل است [۱۶]. افزودن هیدروژن به کاتالیست دیآلکیلفتالات/MgCl₄/TiCl افزایش شایان توجهی در سرعت پلیمریزاسیون ایجاد میکند. بوزیکو و همکاران افزایش سرعت پلیمریزاسیون را به رهایش مرکزهای ۱،۲–نسبت دادهاند [۱۷].

الکتروندهندههای درونی میتوانند فعالیت و فضاویژگی پلیمر را افزایش دهند [۱۰]. الکتروندهندههای بیرونی تأثیر زیادی بر فعالیت کاتالیست، پاسخگویی به هیدروژن، فضاویژگی [۲۱–۱۸] و توزیع وزنمولکولی پلیمر دارند [۲۴–۲۲]. الکتروندهنده بیرونی برای دستیابی به پلیپروپیلنهای ایزوتاکتیک ضروری است [۲۶، ۲۵]. الکتروندهندههای بیرونی افزون بر غیر فعال کردن مرکزهای غیر فضا ویژه، میتوانند جایگزین الکترون دهندههای درونی خارج شده از سطحهای منیزیم دی کلرید شوند. الکتروندهندههای درونی موجود در ساختار کاتالیست در حضور کمک کاتالیست آلومینیم آلکیل، بهطور جزئی از کاتالیست خارج شده و با آلومینیم آلکیل تشکیل کمپلکس میدهند. افزودن همزمان الکتروندهندهی نیرونی و آلومینیم آلکیل در پلیمریزاسیون باعث کاهش نیافتن فضاویژگی کاتالیست میشود [۲۹–۲۲].

پژوهشها در مورد آلکوکسی سیلانها همواره از موضوعهای مهم در پلیمریزاسیون پروپیلن بوده است. تعداد و اندازه استخلافهای آلکوکسی و هیدروکربنی در آلکوکسی سیلانها نقش مهمی بر مرکزهای فعال کاتالیست دارند. الکترون دهندههای بیرونی آلکوکسی سیلان از طریق غیرفعال کردن انتخابی مرکزهای اتاکتیک و تبدیل آنها به مرکزهای ایزوتاکتیک منجر به تولید پلی پروپیلنهای ایزوتاکتیک میشوند. بیش ترین فضاویژگی مربوط به آلکوکسی سیلان هایی با کمینه یک گروه آلکوکسی کوچک (متوکسی یا اتوکسی) و یک گروه آلکیل (یا آریل) حجیم است [۳۳–۳۷]. در پلیمریزاسیون پروپیلن الکترون دهندههای بیرونی، موقعیتهایی که الکترون دهندههای درونی به دلیل واکنش با آلومینیم آلکیل (تشکیل کمپلکس) ترک کردهاند را اشغال می کنند و با ایجاد مرکزهای فعال ایزوتاکتیک فضاویژگی کاتالیست را بهبود می دهند [۳۵، ۳۸

افزون بر این الکتروندهندههای بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن، با کوئوردینه شدن به آلومینیم آلکیل سبب کاهش غلظت آلومینیم آلکیل آزاد میشوند و در نتیجه از کاهش بیشتر مرکزهای فعال تیتانیوم جلوگیری میکنند [۳۱]. گونههای ²⁺Ti در پلیمریزاسیون اتیلن و گونههای ¹+Ti در پلیمریزاسیون اتیلن و پروپیلن فعال هستند [۳۴، ۱۳].

⁽*****) Kashiwa

⁽¹⁾ Ziegler

⁽Y) Natta

یکی از ویژگیهای مهم آلکوکسیسیلانها تشکیل کمپلکس بسیار پایدار با آلکیل آلومینیوم است [۳۰]. وجود استخلافهای حجیم در آلکوکسیسیلانها مانع از تشکیل کمپلکس با کمک کاتالیست و حذف الکتروندهندههای بیرونی از سطح کاتالیست میشوند [۳۶، ۳۵]. دو گروه حجیم سیکلوپنتیل در ترکیب دیسیکلوپنتیل دیمتوکسیسیلان باعث ایجاد پلیمرهایی با ایزوتاکتیسیتهی بالا میشوند [۳۶].

در این پژوهش پنج ترکیب اتری با تعداد گروههای متوکسی گوناگون از طریق واکنش ویلیامسون از واکنش الکلهای اولیه با سدیمهیدرید و متیلیدید در حلال تتراهیدروفوران سنتز شد. FT-IR پس از شناسایی ترکیبات اتری به وسیله فناوریهای FT-IR ¹³CNMR و الاسمان از آنها به عنوان الکتروندهندههای بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست زیگلر – ناتا صنعتی دارای الکتروندهندهی درونی دیایزوبوتیل فتالات استفاده شد. سپس تأثیر الکتروندهندههای بیرونی اتری و سیلانی روی فعالیت کاتالیست، پاسخدهی به هیدروژن، بلورینگی، ویژگیهای گرمایی و ایزوتاکتیسیتهی پلیپروپیلنهای تولید شده مطالعه و بررسی شد.

بخش تجربي

مواد

همه سنتزها و انتقال مواد در جو نیتروژن خشک و درون جعبهی دستکشدار^(۱) انجام شد. گاز نیتروژن (با خلوص ۹۹/۹۹۹٪ از شرکت فرافن گاز برای سنتز الکتروندهندهها و از خط نیتروژن پتروشیمی مارون برای پلیمریزاسیون پروپیلن) پس از عبور از ستونهای خشککن استفاده شد.

۳،۱– دیاکسان–۵،۵– دیمتانول (۹۰٪≤ آلدریچ)، پنتااریتریتول (۹۹٪≤ آلدریچ)، دی(تریمتیلول پروپان) (۹۷٪≤، آلدریچ)، ۱،۱،۱– تریس(هیدروکسیمتیل)پروپان (۸۹٪≤، آلدریچ)، دیپنتااریتریتول (آلدریچ)، تولوئن (۹۹٪، اکروس)، دیاتیلاتر (۹۹٪، شارلو) و پنتوکسیدفسفر (۹۷٪، آلدریچ، برای حذف مقدار جزئی رطوبت و اکسیژن در جعبه دستکشدار و دسیکاتورها [۳۷]) خریداری شدند. اتیلاستات (۸۹۹٪)، هگزان (۹۹٪≤)، ۲۰۱– دیاکسان (۹۹٪)، اورتوزایلن (۸۹۹٪≤)، تتراهیدروفوران (۹۹٪)

متیلیدید (۹۹٪≤)، هپتان (۹۹٪)، پتاسیم هیدروکسید، سدیم سولفات، سدیم کلرید، سولفوریک اسید (۹۷–۹۵٪)، هیدروژن پراکسید و سیلیکاژل (حاوی معرف رطوبت) از شرکت مرک خریداری شدند.

هگزان (۹۹٬۹۷٪)، گاز پروپیلن (۹۹٬۸۹٪)، گاز هیدروژن (۹۹٬۹۹٪) و آلومینیم تریاتیل (۱۰٪، ژجیانگ^(۲))، کاتالیست صنعتی نسل چهارم زیگلر – ناتا با الکتروندهندهی درونی دیایزوبوتیلفتالات (اوونیک^(۳))، سیکلوهگزیلمتیلدیمتوکسیسیلان (واکر^(۴)، C-donor) و دیسیکلوپنتیلدیمتوکسیسیلان (واکر، (D-donor) به وسیله شرکت پتروشیمی مارون تهیه شدند.

تجهیزات و دستگاههای شناسایی

همه مرحلههای انتقال، افزودن و توزین مواد مورد استفاده در سنتز الکتروندهندهها و پلیمریزاسیون درون گلاوباکس و تحت جریان گاز خنثی و خشک نیتروژن انجام شد برای پلیمریزاسیون پروپیلن از راکتور ۲٫۵ لیتری فولاد ضد زنگ (استیل) موجود در شرکت پتروشیمی مارون استفاده شد. این راکتور مجهز به سامانه کنترل کنندهی دما، فشار و دور همزن است. دمای ژاکت راکتور نیز با جریان آب سرد و جریان بخار تنظیم شد. برای تغلیظ نمونهها و خروج حلال دستگاه روتاری مدل SILA HB10 لو پمپ خلاً مدل دستگاه روتاری مدل IKA HB10 لو پمپ خلاً مدل دستگاه طیفسنجی فروسرخ تبدیل فوریه شرکت Bruker مدل 27 Tensor 27 و دستگاه طیفسنجی رزونانس مغناطیسی هسته مدل 27 Tensor 27 شاسایی شدند.

برای تعیین مقدار تیتانیوم و کلر موجود در کاتالیست به ترتیب از دستگاه اسپکتروفتومتر مرئی ـ فرابنفش مدل Mach-dr 6000 و تیتراتور مدل Mettler Toledo dl53 استفاده شد. دمای ذوب، آنتالپی ذوب و بلورینگی به وسیله دستگاه گرماسنجی پویشی تفاضلی مدل Toledo 822^e Mettler اندازه گیری شد. اندازه شاخص جریان مذاب به وسیله دستگاه تعیین شاخص جریان مذاب مدل جریان مذاب به وسیله دستگاه تعیین شاخص جریان مذاب مدل

سنتز الكتروندهندههاي اتري

در سال ۱۸۵۰ میلادی برای اولین بار واکنش آلکیلهالید با یون آلکوکسید یا آروکسید تهیه شده از الکل یا فنول توسط

⁽*****) Evonik

⁽۴) Wacker

⁽¹⁾ Glove box

⁽Y) Zhejiang

FTIR (v_{max}/cm^{-1}) : 7936 (C-H, sp³), 1486 (CH₂), 1746 (CH₃), 17++ (C-C), 117+-1146 (C-O), 986 (C-O-C).

¹HNMR (δ_{H} (ppm), $f \cdot \cdot MHz$, CDCl₃): $\gamma_{/}$ TD (17H, s, CH₃), $\gamma_{/}$ TA (λ H, s, CH₂).

سنتز ترکیب تترا - اتری ۵،۵- بیس(متوکسیمتیل)-۳،۱- دیاکسان (ED-2)

به یک بالن کاملاً خشک و هوازدایی شده با گاز خشک دارای مگنت، ابتدا (۳٬۰۶ mmol ،۰٬۰۷۴ g) سدیم هیدرید (wt.%) و تتراهیدروفوران خشک (۲ mL) افزوده شد. سپس به محتویات بالن در حال همزدن، محلول ۱، ۳- دی اکسان –۵،۵-دیمتانول (۱٬۰۲ mmol ٬۰٬۱۵g) در تتراهیدروفوران (۲ mL) بهصورت قطره قطره، بهمدت بیش از min و در دمای C° · افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و h ۲ در دمای محیط همزده شد. دومرتبه مخلوط واکنش تا (۴٬۱ mmol ، ۰٬۲۶mL) دمای $^{\circ}$ ۰ سرد شد و متیل دید (۴٬۱ mmol ، ۰٬۲۶mL) بهصورت قطره قطره به مخلوط واكنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h در دمای °C ۳۵ همزده شد. پس از آن مخلوط واكنش با دىاتيل اتر استخراج شد. تركيب اترى استخراج شده با سدیم سولفات خشک و سپس صاف شد. حلالها با دستگاه روتاری در فشار پایین خارج شدند. سیال زرد رنگ بهدست آمده، از ستون كروماتوگرافى سيليكاژل با تركيب درصد فاز متحرك هگزان – اتیل استات (۴٫۴–۴٫۴) عبور داده شد، تا فراوردههای جانبی از محصول اصلی مورد نظر جدا شوند و حلالها بهوسیلهی دستگاه روتاری خارج شدند. سرانجام ترکیب ۵٬۵– بیس(متوکسی-متیل)-۳،۱- دیاکسان بهصورت سیال روغنی زرد رنگ با بازده ۸۹٪، خلوص ۸۵/۸۵٪ و چگالی ۰٫۹۹ g/mL بهدست آمد (شکل ۲).

 $\label{eq:FTIR} \mbox{FTIR} \mbox{(v_{max}/cm^{-1}): $TAFT (C-H, sp^3), $1460 (CH_2)$, $1470 (CH_3), $1660 (C-O)$, $160 (C-O-C)$.}$

¹HNMR (δ_{H} (ppm), CDCl₃, $\mathcal{F} \cdot \mathcal{F}$ MHz): $\mathcal{F}/\mathcal{V}\mathcal{F}$ ($\mathcal{F}H$, s, CH₂^a), $\mathcal{V}/\mathcal{F}\mathcal{F}$ ($\mathcal{F}H$, s, CH₂^d), $\mathcal{V}/\mathcal{V}\mathcal{V}$ ($\mathcal{F}H$, s, CH₂^b), $\mathcal{V}/\mathcal{F}\mathcal{F}$ ($\mathcal{F}H$, s, CH₃^e).

(1) Alexander williamson

شکل ۱- روش سنتز ترکیب ۳،۱- دیمتوکسی-۲،۲- بیس(متوکسی-متیل)پروپان (ED-1).

*الکساندر ویلیامسون^(۱) ک*شف شد و همچنان بهعنوان بهترین روش تهیه اترهای متقارن و نامتقارن است.

سنتز ترکیب تترا ـ اتری ۳،۱- دیمتوکسی-۲و۲-بیس(متوکسیمتیل)پروپان (ED-1)

به یک بالن کاملاً خشک و هوازدایی شده (با گاز نیتروژن خشک) دارای مگنت، نخست (۶٬۱۲ mmol،۰٬۱۴۸ g) سدیم هیدرید (۶۰ wt.%) و تتراهیدروفوران خشک (۸ mL) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° ۰ سرد شد. سپس محلول پنتااریتریتول (۸ mL) در تتراهیدروفوران (۸ mL) در تتراهیدروفوران (۸ mL) بهصورت قطره قطره و آهسته، در مدت بیش از N• min به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن دمای مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و بهمدت ۲h در دمای محیط همزده شد. سپس مخلوط واکنش در حال همزدن تا دمای C° • سرد شد و متیل یدید (۸٫۲ mmol ، ۰٫۵۲mL) به صورت قطره قطره و آهسته به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h ۵ در دمای $^\circ C$ ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش با دیاتیل اتر استخراج شد. اتر استخراج شده با سدیم سولفات خشک و سپس صاف شد. ترکیب ۳،۱- دىمتوكسى-۲،۲- بيس(متوكسىمتيل) پروپان بەوسىلەي دستگاه روتاری در فشار پایین تغلیظ شد و حلالها خارج شدند. سیال بیرنگ بهدست آمده، از ستون کروماتوگرافی با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان - اتیل استات (۴٬۹-۰٬۱) عبور داده شد، تا فراوردههای جانبی از فراورده موردنظر جدا شوند. سپس محلول با دستگاه روتاری تغلیظ شد. در نهایت ترکیب ۳،۱– دیمتوکسی– ۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)پروپان بهصورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۸۵٪، خلوص ۸۷٬۰۶٪ و چگالی ۸۲ g/mL بهدست آمد (شکل ۱).

شکل ۳- روش سنتز ترکیب ۱- متوکسی-۲،۲- بیس (متوکسیمتیل) بوتان (ED-3).

FTIR (v_{max}/cm^{-1}) : TAFA (C-H, sp³), 14FA (CH₂), 14YA (CH₃), 141. (C-C), 111A (C-O), 4FA (C-O-C).

¹HNMR (δ_{H} (ppm), CDCl₃, $\bullet \bullet \bullet$ MHz): $\%/\Upsilon \bullet$ (τ H, s, CH₂^b), $\%/\Upsilon \bullet$ (η , s, CH₃^a), $1/\Upsilon \bullet$ (τ H, q, CH₂^d), $\bullet/\Upsilon h$ (τ H, t, CH₃^e).

¹³CNMR (δ_C (ppm), CDCl₃, $\mathcal{F} \cdot \mathcal{F}$ MHz): $\mathcal{V} \mathcal{F} / \mathcal{F} \mathcal{F}$ ($\mathcal{F} C$, s, CH₂^b), $\Delta \mathcal{A} / \mathcal{F} \mathcal{F}$ ($\mathcal{F} C$, s, CH₃^a), $\mathcal{F} / \mathcal{A} \mathcal{F}$ ($\mathcal{F} C$, s, CC), $\mathcal{F} / \mathcal{F} \mathcal{F}$ ($\mathcal{F} C$, s, CH₂^d), $\mathcal{F} / \mathcal{F}$ ($\mathcal{F} C$, s, CH₃^e).

روش سنتز ترکیب هپتا - اتری (ED-4)

به یک بالن کاملاً خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک حاوی مگنت، ابتدا (g ۲۲۲ ، mmol (۹٬۱۸ mmol) سدیم هیدرید (۳.۰ ۶۰ ۶۰) و تتراهیدروفوران خشک (۱۲ mL) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° • سرد شد. سپس محلولی از دی پنتااریتریتول (g ۲۰٫۰ mmol، ۰٫۲۶) در حلال تتراهیدروفوران (۱۲ mL) به صورت قطره قطره، در مدت بیش از min ۱۰ به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و ۲ در دمای محیط همزده شد.

مخلوط واکنش در حال همزدن تا دمای $^{\circ}$ ۰ سرد شد و متیلیدید (۱۲٬۰۳ mmol ، ۰/۷۸ mL) قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت ۸ ۵ در دمای $^{\circ}$ ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش با دی اتیل اتر استخراج شد. اتر استخراج شده با سدیم سولفات خشک و سپس صاف شد. ترکیب هپتا – اتری مورد نظر با دستگاه روتاری در فشار پایین تغلیظ شد و حلالها خارج شدند. سیال بیرنگ به دست آمده، از ستون کروماتوگرافی با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان – اتیل استات (۲,۰–۴/۸) با ترکیب درمد ماز مدر می جانبی از فراورده اصلی مورد نظر جدا شوند و سپس به وسیله ی دستگاه روتاری حلال ها

شکل ۲_ سنتز ترکیب ۵،۵- بیس(متوکسیمتیل)-۳،۱- دیاکسان (ED-2).

¹³CNMR (δ_{C} (ppm), $\mathcal{F} \cdot \mathcal{F}$ MHz, CDCl₃): $\mathcal{F}_{/} \cdot \mathcal{F}$ (1C, s, CH₂^a), $\mathcal{F}_{/} \cdot \mathcal{F}$ ($\mathcal{F}_{/} \cdot \mathcal{F}_{/} \cdot \mathcal{F}_{/}$

روش سنتز ترکیب تری - اتری ۱- متوکسی-۲،۲-بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-3)

به یک بالن کاملاً خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک حاوی مگنت، (۴٬۵۹ mmol، ۰٬۱۱۱ g) سدیم هیدرید (۴٬۵۹ mmol، ۰٬۱۱۱ g) تتراهیدروفوران (۶ mL) خشک افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° • سرد شد. سپس محلول ۱،۱،۱ – تریس (هیدروکسیمتیل)پروپان (۱٬۰۴ mmol، ۰٬۱۴ g) در تتراهیدروفوران (۶ mL) بهصورت قطره قطره و آهسته، در مدت بیش از ۱۰ min به مخلوط واکنش افزوده شد. مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و بهمدت ۲h در دمای محیط همزده شد. سپس مخلوط واکنش در حال همزدن تا دمای C° ۰ سرد و متیلیدید (۰٫۳۹mL، ۶٬۱۵mmol) بهصورت قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h در دمای C° ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واكنش با حلال دى اتيل اتر استخراج شد. تركيب اترى استخراج شده ابتدا با سدیم کلرید و سپس با سدیم سولفات خشک شد. ترکیب بهدست آمده بهوسیلهی دستگاه روتاری در فشار پایین تغلیظ شد و حلالها خارج شدند. سیال بیرنگ بهدست آمده، از ستون کروماتوگرافی سیلیکاژل با فاز متحرک هگزان – اتیل استات (۴٫۹–۴٫۹) عبور داده شد، تا فراوردههای جانبی از فراوردهی اصلی مورد نظر جدا شوند. سپس حلالها بهوسیلهی دستگاه روتاری خارج شدند. سرانجام ترکیب ۱- متوکسی-۲٬۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان بهصورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۹۸٪، خلوص ۹۶٬۷۸٪ و چگالی ۰٬۸۹ g/mL بهدست آمد (شکل ۳) [۳۸].

شکل ۴_ روش سنتز ترکیب هپتا - اتری (ED-4).

شکل ۵ ـ روش سنتز ۱ -(۲،۲ - بیس(متوکسی متیل)بوتوکسی)-۲،۲ - بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-5).

سپس مخلوط واکنش در حال همزدن تا دمای $^{\circ}$ ۰ سرد شد و متیل یدید (۸٫۲ mmol ،۰٫۵۲mL) به صورت قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش به مدت ۸ ۵ در دمای $^{\circ}$ ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش با دی اتیل اتر استخراج شد. اتر استخراج شده با سدیم سولفات خشک شد و پس از آن صاف شد. سپس ترکیب مورد نظر به وسیله ی دستگاه روتاری در فشار پایین تغلیظ شد و حلال ها با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان _ اتیل استات (۸٫۰–۲٫۲) عبور داده شد، با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان _ اتیل استات (۸٫۰–۲٫۲) عبور داده شد، با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان _ اتیل استات (۸٫۰–۲٫۲) عبور داده شد، با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان _ اتیل استات (۸٫۰–۲٫۲) عبور داده شد، با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان _ اتیل استات (۸٫۰–۲٫۲) عبور داده شد، محلول به وسیله ی دستگاه روتاری تغلیظ شد. سرانجام ترکیب (۲٫۰–۲٫۲ بیس(متوکسی متیل) بوتوکسی) –۲٫۲ بیس(متوکسی متیل) بوتان به صورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۹۳٪، خلوص ۶۹۵٫۷۶٪ و چگالی

 $\label{eq:FTIR} \ensuremath{\left(\nu_{max}/cm^{-1}\right)}{:} \ensuremath{\left(\Lambda\Delta\bullet-\mathsf{TAV\Delta}\ensuremath{\left(C\text{-}H,\ sp^3\right)},\ \mathsf{NFSD}\ensuremath{\left(CH_2\right)}, \\ \ensuremath{\left(\Gamma\bullet,\sigma\right)}{:} \e$

¹HNMR (δ_{H} (ppm), CDCl₃, $\mathfrak{F} \cdot \cdot MHz$): $\mathfrak{V}_{/} \mathfrak{V} \mathfrak{F}$ ($\mathfrak{V} \mathfrak{H}$, s, CH_{3}^{a}), $\mathfrak{V}_{/} \mathfrak{V} \mathfrak{F}$ ($\Lambda \mathfrak{H}$, s, CH_{2}^{b}), $\mathfrak{V}_{/} \mathfrak{V} \mathfrak{F}$ ($\mathfrak{F} \mathfrak{H}$, s, CH_{2}^{d}), $\mathfrak{V}_{/} \mathfrak{V} \cdot (\mathfrak{F} \mathfrak{H}, \mathfrak{r}, CH_{2}^{c})$, $\mathfrak{V}_{/} \mathfrak{V} \mathfrak{V}$ ($\mathfrak{F} \mathfrak{H}$, t, CH_{3}^{f}).

¹³CNMR (δ_{C} (ppm), CDCl₃, $\mathfrak{f} \cdot \mathfrak{f}$ MHz): $\Upsilon \mathcal{T}_{/}\mathfrak{f}$ (\mathfrak{f} C, s, CH₃^a), $\Upsilon \mathcal{V}_{/}\mathfrak{f}$ (\mathfrak{f} C, s, CH₂^b), $\delta \mathfrak{q}_{/} \mathfrak{T} \cdot (\mathfrak{f}$ C, s, CH₂^d), $\mathfrak{f} \mathcal{T}_{/} \mathfrak{d}$ (\mathfrak{f} C, s, C^c), $\Upsilon \mathcal{T}_{/} \cdot \mathfrak{F}$ (\mathfrak{f} C, s, CH₂^e), $\Upsilon / \mathfrak{F} \cdot (\mathfrak{f}$ C, s, CH₃^f).

خارج شدند. سرانجام ترکیب هپتا _ اتری به صورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۲۸٪، خلوص ۹۱٬۶۴٪ و چگالی ۰٫۹۱ g/mL به دست آمد (شکل ۴) [۳۹].

 $^1HNMR~(\delta_H~(ppm),~CDCl_3,~\ref{hom}$ MHz): %/th (19H, s, $CH_2{}^b),$ %/th (1AH, s, $CH_3{}^a).$

 $^{13}\text{CNMR}$ (δ_C (ppm), CDCl₃, $\ensuremath{\text{f}}\xspace{\text{f}}$

روش سنتز ترکیب پنتا - اتری ۱-(۲،۲- بیس(متوکسی-متیل)بوتوکسی)-۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-5)

به یک بالن به طور کامل خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، نخست (۶٫۱۲ mmol، ۰٫۱۴۸ g) سدیم هیدرید (۳٫۷۵ مگنت، نخست (۶۰ wt. ۸) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° • سرد شد. سپس محلول دی(تریمتیلول پروپان) (۲۶ ۶٫۱۰ mmol) در حلال تتراهیدروفوران (۸ mL) به صورت قطره قطره و آهسته، در مدت بیش از ۱۰ min به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و به مدت ۲ در دمای محیط همزده شد.

علمی _ پژوهشی

كاتاليست	Ti (mmol/L)	Mg (mmol/L)	Cl (mmol/L)
Cat-Phth	γ	١٠٠	181

جدول ۱_ مقدار تیتانیوم، منیزیم و کلر در کاتالیست زیگلر – ناتای صنعتی.

آزمونهای شناسایی کاتالیست

تعیین مقدار تیتانیوم، منیزیم و کلر در کاتالیست پارامتری مهم برای ارزیابی فعالیت کاتالیست و تعیین ظرفیت کاتالیست برای پذیرش این ترکیبات است که به طور معمول به صورت غلظت (mmol/l) بیان می شود. برای این منظور نخست سوسپانسیون کاتالیست در هپتان به صورت زیر تهیه شد.

مقدار ۱g پودر کاتالیست و ۱۰۰۰ حلال هپتان نرمال به درون ارلن خلاً دارای مگنت افزوده شد. سپس برای دستیابی به سوسپانسیون یکنواخت محتویات ارلن مورد نظر به مدت ۱۸ در دمای محیط روی همزن با سرعت ۱۵۰۲pm قرار داده شد. از بین روشهای معمول برای تعیین مقدارهای تیتانیوم، منیزیم و کلر، روش انحلال در سولفوریک اسید (مرحلهی هضم) به کار برده شد. غلظت تیتانیوم پس از واکنش با ۲۰۵۲pm و ۲۰۵۳pm با روش اسپکتروفتومتری در طول موج ۴۰۵nm اندازه گیری شد. غلظت منیزیم به وسیله کمپلکسومتری و غلظت کلر با پتانسیومتری تعیین شد. مقدارها در جدول ۱ آورده شده است.

پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست صنعتی زیگلر ـ ناتا در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون

همه مراحل بهدلیل حساس بودن ترکیبات به رطوبت و اکسیژن تحت جریان گاز نیتروژن خشک انجام شد. پیش از آغاز فرایند پلیمریزاسیون، ابتدا سوسپانسیون کاتالیست به روش زیر تهیه شد:

نخست در محلول هگزان (۱۰۰ mL) که شامل کمککاتالیست آلومینیم تریاتیل (۱۰٪ در هگزان، mL ۱۰/۵ mL) و الکتروندهندهی بیرونی (۱۰۳ mmol) است، کاتالیست صنعتی زیگلر ـ ناتا (۱۰mg) افزوده شد.

سپس پلیمریزاسیون پروپیلن در راکتور فولاد ضدزنگ ۲٫۵ لیتری مجهز به سامانهی کنترلکنندهی دما انجام شد. مخلوط واکنش بهطور پیوسته با همزن مکانیکی با سرعت کنترل شده همزده می شد. گرما به وسیله یک منتل بیرونی با استفاده از بخار آب فراهم می شد. دما و فشار راکتور روی صفحهی نمایشگر تنظیم شد.

پیش از تزریق مواد، راکتور بهمدت ۲h تحت جریان گاز نیتروژن خشک و در دمای C° ۷۰ قرار داده شد تا اکسیژن و رطوبت احتمالی راکتور حذف شود.

سپس دمای راکتور تا دمای محیط کاهش داده شد. نخست سوسپانسیون کاتالیست تحت فشار گاز نیتروژن به درون راکتور تزریق شد و پس از آن بهترتیب هیدروژن (۲ bar) و پروپیلن (۲ ۳۲) تزریق شدند. واکنش بهمدت ۲ ۲ در دمای ° ۷۰ با دور همزن ۳۰۰ rpm و فشار کل ۲۵ ۳۰ انجام شد. پس از پایان پلیمریزاسیون، پروپیلن باقیمانده از راکتور خارج شد و دمای راکتور تا دمای محیط کاهش یافت. پلیمر تولید شده در آون خشک و سپس توزین شد [۴۲، ۴۱]. همان طور که در شکل ۶ دیده می شود الکترون دهندههای بیرونی استفاده شده در پلیمریزاسیون عبارتند از: _ سیکلوهگزیل متیل دی متوکسی سیلان (C-donor)

ے سیکلوپنتیل دیمتو کسی سیکر (D-donor) ۔ دیسیکلوپنتیل دیمتو کسی سیلان (D-donor) ۔ ترکیب ۳،۱– دیمتو کسی–۲،۲– بیس(متو کسیمتیل)پروپان (ED-1)

- ترکیب ۵،۵ – بیس(متوکسیمتیل) – ۳،۱ – دیاکسان (ED-2) - ترکیب ۱ – متوکسی – ۲۰۲ – بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-3) - ترکیب ۳،۱ – دیمتوکسی – ۲۰ – ((۳ – متوکسی –۲۰۲ بیس(متوکسیمتیل)پروپوکسی)متیل) – ۲ – (متوکسیمتیل)پروپان (ED-4) - ترکیب ۱ – (۲۰۲ – بیس(متوکسی متیل)بوتوکسی) –۲۰۲ بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-5).

شناسايي پليپروپيلن

ایزوتاکتیسیته، دمای ذوب، آنتالپی ذوب، بلورینگی و شاخص جریان مذاب پلیپروپیلنهای تولید شده، به ترتیب با حلال زایلن، گرماسنجی پویشی روبشی تفاضلی و دستگاه تعیین شاخص جریان مذاب اندازه گیری شد. نتیجهها در جدولهای ۲ و ۳ آورده شده است.

تعيين ايزوتاكتيسيته

مقدار وزن شده از پلیپروپیلن در دمای C°۵۳ در شرایط بازچرخانی^(۱) در حلال زایلن حل شد. سپس در شرایط کنترل شده

(1) Reflax

Cat	ED^{b}	${ar{M}}_{ m w}$ $ imes 10^{-4c}$ (g/mol)	${{{\overline{M}}_{n}} imes 10^{-4c}} \ (g/mol)$	MWD ^c	MFI ^d (g/10min)	XS ^f (%)	Yield (Kg PP/g Cat)
Cat-ZN ^g	-	۲۵,۰۱	٣/٣٩	۲٫۴	_	۴۳	14
	C-donor	٣٧, • ٧	۸٬۳۸	۴٫۴	۴٫۱	۴٫٨	۱۵
	D-donor	375/FT	٨/٢۴	۴٫۴	۴,۲	٣/٧	۱۸
	ED-1	74/ST	۴٫۳۳	۵ _/ ۲	۶,۱	۶٫٣))
	ED-2	7۴٫۸۰	۵٫۸۱	۴٫٣	۵٫۲	۶,۹	١٧
	ED-3	۲۲٬۷۶	۵٫۱۵	۴٫۴	۶٬۵	۵٫۵	١.
	ED-4	۱۷٫۰۶	٣/٢١	۵٫٣	۲ _/ ۸	١٣٨	١٣
	ED-5	T + ₁ 81	4,8V	۴/۴	۶ _/ ۸	۲ _/ ۸	١٢

جدول ۲_ نتیجههای شناسایی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست زیگلر _ ناتا در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون.

^۵ شرایط پلیمریزاسیون: کاتالیست (۱۰mg)، پروپیلن (۲/۲L)، فشار (۳۰bar)، هیدروژن (۲۵a) تا ۲۴۸/۳ مدت زمان (۲۸) و دما (۲۰°C). ^۵ الکترون دهندهای بیرونی (۲۰۱۳سار)، ۲۰٬۲۰ میانگین وزن مولکولی عددی (\overline{M}_n)، میانگین وزن مولکولی وزنی (\overline{M}_w)، توزیع وزن مولکولی (MWD). ^۵ شاخص جریان مذاب، ۲انحلال پذیری در زایلن، ۴ کاتالیست زیگلر – ناتا دارای الکترون-دهندهی درونی دی!یزوبوتیلفتالات.

شکل ۶ ـ ساختار الکتروندهندههای بیرونی برای پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست صنعتی زیگلر ـ ناتا.

دمای محلول تا C° ۲۰۰۰ کاهش یافت و در دمای C° ۲۵٬۵ نگهداری شد. پس از رسوب دادن پلیمرهای نامحلول، رسوب به دست آمده با کاغذ صافی صاف شد. محلول صاف شده در جریان نیتروژن در دمای C° ۱۳۵۵ تبخیر شد. پلیمر باقیمانده وزن شد.

تعیین میزان بلورینگی، دمای ذوب و آنتالپی ذوب

این آزمون در سه دوره و تحت جریان نیتروژن (mL/min ۵۰) انجام شد. ابتدا نمونه از دمای 2° ۲ تا 2° ۲۰۰ با سرعت ۱۰۰°C/min حرارت داده شد و به مدت ۵ دقیقه در این دما قرار گرفت. سپس برای متبلور شدن، از 2° ۲۰۰ تا 2° ۲۸ با همین سرعت سرد شد و ۵ دقیقه در این دما قرار گرفت. دوباره در چرخه سوم با سرعت ثابت ۱۰۰°C/min گرم شد تا به دمای 2° ۲۰۰ رسید. به این ترتیب دمای ذوب، آنتالهی ذوب و بلورینگی پلی پروپیلن تعیین شد.

تعيين شاخص جريان مذاب

در صنعت وزن مولکولی نمونههای پلیمری با اندازه گیری شاخص جریان مذاب اندازه گیری می شود. بررسی شاخص جریان مذاب یک آنالیز حرارتی است و بیانگر ویسکوزیته ی مذاب پلیمر و توزیع وزن مولکولی پلیمر است. شاخص جریان مذاب برای پلی پروپیلن به طور معمول مقدار پلیمر مذابی (بر حسب گرم) که در دمای ۲۰۰۲ و تحت وزنه ی ۲٬۱۶kg در مدت ۱۰ دقیقه از یک روزنه (لوله موئین) با قطر و طول مشخص عبور کند، تعریف می شود. بنابراین شاخص جریان مذاب برحسب (g/۱۰min) است.

تأثیر الکتروندهندههای بیرونی گوناگون بر فعالیت کاتالیست، پاسخدهی به هیدروژن کاتالیست و انحلالپذیری پلیپروپیلنهای تولید شده در زایلن

نتیجههای شناسایی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر - ناتا در حضور الکتروندهندههای اتری گوناگون در جدول ۲ آورده شده است. همانگونه که در شکل ۷ دیده می شود بیش ترین انحلال پذیری در زایلن مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی Cat-ZN در غیاب الکتروندهندهی بیرونی است. این مقدار با افزودن الکتروندهندهی بیرونی سیلانی یا اتری در پلیمریزاسیون پروپیلن بهبود می یابد. پلیپروپیلنهای تولید شده در حضور الکتروندهندهی بیرونی دی سیکلوپنتیل –

دىمتوكسىسيلان (D-donor) كمترين مقدار انحلال پذيرى در زايلن (بيشترين ايزوتاكتيسيته) را دارند.

انحلال پذیری در زایلن پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-ZN در حضور الکترون دهنده های بیرونی گوناگون به ترتیب: Without ED > ED-4 > ED-5 > ED-2 > ED-1 > ED-3 > Conor کاهش می یابد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که الکترون دهنده های بیرونی سیلانی در مقایسه با الکترون دهنده های بیرونی اتری در پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست صنعتی Cat-ZN کارایی بیش تری دارند و پلی پروپیلن های تولید شده در حضور الکترون دهنده های بیرونی سیلانی بیش ترین ایزوتاکتیسیته را دارند.

از میان الکتروندهندههای بیرونی اتری گوناگون، ۱-متوکسی-۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ED-3) پلیپروپیلنهایی با کمترین مقدار انحلال پذیری در زایلن (بیشترین مقدار ED-3 یازوتاکتیسیته) را تولید میکند. الکتروندهندهی بیرونی ED-3 بهدلیل داشتن اتمههای اکسیژن با فاصلههای بهینه و نزدیک بههم، بهدلیل داشتن اتمههای اکسیژن با فاصلههای بهینه و نزدیک بههم، پلیپروپیلنهایی با ایزوتاکتیسیته ی بالا تولید میکند. بنابراین میتوان نتیجه گرفت که در پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست میتوان نتیجه گرفت که در پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیست منعتی Cat-ZN، بعد از تشکیل کمپلکس الکتروندهندههای درونی دیایزوبوتیلفتالات با کمککاتالیست آلومینیم آلکیل و خروج آنها از کاتالیست، الکتروندهندههای بیرونی ED-3 میتوانند جایگزین الکتروندهندههای درونی خارج شده از کاتالیست شوند. بنابراین الکتروندهندههای بیرونی ED-3 با کوئوردینه شدن بنابراین الکتروندهندههای بیرونی ED-3 با کوئوردینه شدن در موقعیتهای خالی، مانع از کاهش ایزوتاکتیسیته ی پلیپروپیلن

از سوی دیگر الکتروندهندههای بیرونی با کمککاتالیست آلومینیم آلکیل واکنش داده و مانع از تشکیل کمپلکس کمککاتالیست با الکتروندهندههای درونی دی ایزوبوتیلفتالات میشوند و در نتیجه مانع از خروج بیشتر الکتروندهندههای درونی از سطحهای کاتالیست میشوند. بنابراین ترکیب اتری ED-3 نقش مؤثری بهعنوان الکتروندهندهی بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن دارد.

به این ترتیب با افزایش تعداد اتمهای اکسیژن در الکتروندهندههای بیرونی اتری و حجیم بودن آنها، ایزوتاکتیسیتهی پلیپروپیلن تولید شده کاهش مییابد. میتوان این نتیجهها را به جایگزین شدن کمتر الکتروندهندههای حجیم بهجای الکتروندهندههای درونی دیایزوبوتیلفتالات خارج شده از سامانهی کاتالیست نسبت داد یا بهدلیل حجیم بودن الکتروندهندههای بیرونی اتری،

Cat	ED ^b	$T_m (°C)^c$	$\Delta H_m (J/g)^c$	T_{c} (°C) ^c	$\Delta H_c \; (J/g)^c$	X _c (%) ^c
Cat-ZN ^d	-	۱۵٩,۴۲	۴۱٬۹	۱۰۷/۴۶	۵۰/۰۱	۲۰,۳۳
	C-donor	184,49	٨۴٫۲۹	1.5/47	۹۵ _/ ۶۱	4.181
	D-donor	۱۶۸ _/ ۶۰	۸۶ _/ ۰۶	١•٨,••	۹۷٫۱۵	۴۱٬۵۶
	ED-1	۱۶۰٬۵۶	Υ۲/Υ٨	۱۰۹ _/ ۶۱	۲ ٩,۶۴	۳۵/۰۶
	ED-2	18+,44	۷۱٬۶۳	۱۰۶٫۷۸	۷۷٫۹۴	٣۴٬۵۹
	ED-3	187,•4	۸۳٫۸۶	۱۰۸/۲۰	<i>९८[,]८</i> ७	۴۰,۴۵
	ED-4	18+,87	۶۵٫۷۰	۱ • ۸/۳ •	۲۴/۱۲	۳۱٬۶۶
	ED-5	185/+6	٧٤،۵٢	١٠٨,۶٠	۸۱٬۰۳	۳۶٬۰۴

جدول ۳_ نتیجههای آنالیز گرمایی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست زیگلر _ ناتا در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون

^۵ شرایط پلیمریزاسیون: کاتالیست (۱۰mg)، پروپیلن (۲/۲L)، فشار (۳۰bar)، هیدروژن (۲bar)، ۲۴/۲ =TEA/ED مدت زمان (۲۱) و دما (۲۰°C). ^d الکترون دهندههای بیرونی (۱۰mmol). ^c دمای ذوب (۲m)، آنتالپی ذوب (ΔHm)، دمای تبلور (۲c)، آنتالپی تبلور (ΔHc) و درجهی بلورینگی (Xc). ^b کاتالیست زیگلر – ناتا دارای الکترون دهندهی درونی دی ایزوبوتیل فتالات.

شکل ۷- نمودارهای فعالیت کاتالیست، انحلال در زایلن و شاخص جریان مذاب پلی پروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر - ناتا در حضور الکترون دهندههای بیرونی گوناگون.

این الکتروندهندهها با کمککاتالیست آلومینیم آلکیل کمتر واکنش میدهند و در نتیجه دی ایزوبوتیل فتالات بیش تری به وسیله کمککاتالیست از سطحهای کاتالیست خارج می شود. بنابراین پلی پروپیلن های تولید شده مقدار ایزوتاکتیسیته ی کمتری دارند.

شاید دلیل ایزوتاکتیسیتهی بیشتر پلیپروپیلنهای تولید شده در حضور الکتروندهندهی بیرونی ED-5 در مقایسه با ED-4 و الکتروندهندهی بیرونی ED-3 در مقایسه با ED-1، برهمکنش کمتر الکتروندهندههای بیرونی دارای استخلاف اتیل با

کمککاتالیست و کوئوردینه شدن بیش تر آنها روی سطحهای کاتالیست بهجای دی ایزوبوتیل فتالاتهای خارج شده از کاتالیست است. همچنین احتمال کوئوردینه شدن این دسته از الکترون دهندههای بیرونی روی سطوح پایه بهجای دی ایزوبوتیل فتالاتهای خارج شده از کاتالیست، به دلیل داشتن گروههای الکترون دهنده ی اتیل و افزایش چگالی الکترونی روی اتمهای اکسیژن، بیش تر است.

ایزوتاکتیسیتهی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست Cat-ZN و ED-3 و ED-3 بعدایل تعداد در حضور الکتروندهندههای بیرونی 4-ED و ED-5 بعدلیل تعداد اتمهای اکسیژن بیشتر و برهمکنش بیشتر آنها با کمککاتالیست و در نتیجه جایگذاری کمتر آنها بهجای دیایزوبوتیلفتالاتها ED-1 خارج شده از کاتالیست، در مقایسه با الکتروندهندههای بیرونی 1-ED ED-3 مرتر است. کوئوردینه شدن الکتروندهندههای بیرونی 1-ED و ED-3 روی سطحهای پایه بهجای دیایزوبوتیلفتالاتها خارج شده از کاتالیست، با داشتن تعداد اتمهای اکسیژن کمتر و برهمکنش کمتر با کمککاتالیست انجام میشود. بنابراین پلیپروپیلنهای تولید شده دارای ایزوتاکتیسیتهی بالاتری هستند.

فعالیت کاتالیست صنعتی Cat-ZN با الکتروندهندههای بیرونی سیلانی و اتری مختلف بهترتیب: -Cat-ZN کاهش مییابد. -Cat-ZN کاهش مییابد. -D-donor در حضور الکتروندهندهای بیرونی، -D-donor در مقایسه با سایر الکتروندهندهای بیرونی،

بیش ترین مقدار فعالیت را دارد. کاتالیست صنعتی Cat-ZN در حضور الکتروندهنده ی بیرونی 2-ED، در مقایسه با سایر الکتروندهندههای بیرونی اتری، نیز بیش ترین فعالیت را دارد. درصورتی که کم ترین فعالیت کاتالیست Cat-ZN در حضور الکتروندهنده ی بیرونی 3-ED دیده می شود. اما Cat-ZN در در حضور الکتروندهنده ی بیرونی 3-ED پلی پروپیلنهایی بسیار ایزوتاکتیک تولید می کند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که در حضور الکتروندهنده ی بیرونی 3-ED، بسیاری از مرکزهای در حضور الکتروندهنده ی بیرونی 3-ED بسیاری از مرکزهای فعال اتاکتیک در کاتالیست از بین می روند یا تبدیل به مرکزهای ایزوتاکتیک می شوند.

فعالیت کاتالیست Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی بیرونی 4-DD و 5-DD در مقایسه با الکتروندهندههای بیرونی ED-1 و ED-3 بیشتر است. شاید برهمکنش این الکتروندهندههای بیرونی با کمککاتالیست آلومینیم آلکیل از طریق اتم اکسیژن مرکزی، باعث کاهش کمتر مرکزهای فعال (III) Tr به مرکزهای غیرفعال (II) Tr در کاتالیست میشود و در نتیجه فعالیت کاتالیست افزایش مییابد. شاید ایجاد ممانعت فضایی از طریق استخلافهای اتیل در الکتروندهندههای بیرونی 5-DD و ED-3 به ترتیب در مقایسه با 4-DD و ED-1 باعث برهمکنش کمتر آنها با کمککاتالیست و کاهش بیشتر مرکزهای فعال (III) Ti (III) به مرکزهای غیرفعال (II) Tr در کاتالیست میشود. در نتیجه فعالیت کاتالیست XT (II) کاهش مییابد.

مقدار پاسخدهی به هیدروژن کاتالیست صنعتی Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون بهترتیب: ED-4 > ED-5 > ED-3 > ED-1 > ED-2 > D-donor > C-donor کاهش مییابند. نکتهی شایان توجه این است که کاتالیست صنعتی Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی اتری پاسخدهی بیشتری به هیدروژن نشان میدهد. بنابراین MFI پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست NCat-ZN در حضور الکتروندهندههای خارجی اتری در مقایسه با الکتروندهندههای بیرونی سیلانی بیشتر است.

الکتروندهندههای بیرونی اتری باعث افزایش تعداد جای گذاریهای ثانویه (۲،۱–) پروپیلن در زنجیر پلی پروپیلن می شوند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که ترکیبهای اتری نه تنها به عنوان الکتروندهندههای درونی در سامانه کاتالیستهای زیگلر – ناته بلکه به عنوان الکتروندهندههای بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن نیز باعث افزایش پاسخدهی به هیدروژن در کاتالیستها

و افزایش مقدار MFI پلیپروپیلنهای تولید شده میشوند. از بین الکتروندهندههای بیرونی اتری، بیشترین پاسخدهی به هیدروژن کاتالیست صنعتی Cat-ZN در حضور الکتروندهندهی بیرونی ED-4 و کمترین پاسخدهی به هیدروژن در حضور الکتروندهندهی بیرونی ED-2 دیده میشود.

تأثیر الکتروندهندههای بیرونی کوناگون بر میانگین وزنمولکولی و توزیع وزنمولکولی پلیپروپیلنها

Cat-ZN و MwD پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون اتری و سیلانی در جدول ۲ داده شده است. مقدار Mw پلیپروپیلنهای تولید شده در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون بهترتیب زیر کاهش مییابند:

C-donor > D-donor > Without ED > ED-2 > ED-1 > ED-3 > ED-5 > ED-4

بیشترین مقادیر Mw پلیپروپیلنهای تولید شده، مربوط به حضور الکترون دهندههای بیرونی سیلانی در پلیمریزاسیون پروپیلن است. با افزودن الکترون دهندههای بیرونی اتری در پلیمریزاسیون پروپیلن با Cat-ZN، مقدار Mw پلیپروپیلنهای تولید شده کاهش مییابند که با افزایش مقدار MFI مطابقت دارند. مقدار MWD پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ZN در حضور الکترون دهندههای بیرونی گوناگون اتری و سیلانی به ترتیب زیر کاهش مییابند:

Without ED > ED-1 > ED-4 > C-donor \approx D-donor \approx ED-3 \approx ED-5 > ED-2.

نتیجهها نشان میدهد که پهنترین MWD مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ZN در نبود الکتروندهندهی بیرونی است. اما MWD پلیپروپیلنهای تولید شده در حضور الکتروندهندههای بیرونی ED-1 و ED-4 پهنتر از سایر پلیپروپیلنهای تولید شده است.

تأثیر الکتروندهندههای بیرونی گوناگون بر ویژگیهای گرمایی پلیپروپیلنها

ویژگیهای گرمایی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون در جدول ۳ و شکلهای ۷ و ۸ نشان داده شده است. بیشترین مقدارهای ویژگیهای گرمایی پلیپروپیلنها با Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی سیلانی، بهویژه D-donor، دیده شده است.

شکل ۷_ نمودارهای دمای ذوب پلیپروپیلنهای تولید شده با -Cat ZN با الکتروندهندههای بیرونی گوناگون.

شکل ۸ – نمودارهای دمای تبلور پلیپروپیلنهای تولید شده با -Cat ZN با الکتروندهندههای بیرونی گوناگون.

شکل ۹ _ تصویرهای میکروسکوپ الکترونی کاتالیست صنعتی زیگلر _ ناتا.

در برابر، ضعیفترین ویژگی گرمایی مربوط به پلیپروپیلن تولید شده با Cat-ZN در غیاب الکتروندهندهی بیرونی است.

از بین الکتروندهندههای بیرونی اتری گوناگون، پلیپروپیلن تولید شده با Cat-ZN با الکتروندهندهی بیرونی ED-3 بیشترین مقادیر دمای ذوب، آنتالپی ذوب، آنتالپی تبلور و درصد بلورینگی را دارد. دمای ذوب پلیپروپیلنهای تولید شده بهترتیب زیر کاهش مییابند:

 $\label{eq:c-donor} D\text{-}donor > C\text{-}donor > ED\text{-}3 \approx ED\text{-}5 > ED\text{-}4 > ED\text{-}1 > ED\text{-}2 > Without ED.$

مقدار آنتالپی ذوب، آنتالپی تبلور و درصد بلورینگی پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ZN در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون اتری و سیلانی بهترتیب زیر کاهش مییابند: D-donor > C-donor > ED-3 > ED-5 > ED-1 > ED-2 > ED-4 > Without ED.

تصويرهاي ميكروسكوپ الكتروني پويشي

تصویرهای ساختار کاتالیست Cat-ZN در شکل ۹ دیده می شود. برای بررسی ساختار کاتالیست زیگلر – ناتا با الکترون دهنده ی درونی دی ایزوبوتیل فتالات و همچنین پلی پروپیلن های تولید شده با آن در حضور الکترون دهنده های بیرونی سیلانی و اتری گوناگون از میکروسکوپ الکترونی پویشی استفاده شد. ذره های کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا ساختار کروی دارند. البته اندازه ذره های کاتالیست یکنواخت نیست.

کنترل ساختار ذرههای پلیپروپیلن بر اساس پدیدهی نسخهبرداری از ساختار ذرههای کاتالیست است. شکل ۱۰ تصویرهای SEM پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر - ناتا را در حضور الکتروندهندههای بیرونی اتری و سیلانی گوناگون و همچنین بدون الکتروندهندهی بیرونی نشان میدهند.

علمی _ پژوهشی

شکل ۱۰ – تصویرهای SEM پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون: (a) سیکلوهگزیل-متیلدیمتوکسیسیلان، (b) دیسیکلوپنتیلدیمتوکسیسیلان، (c) ۳،۱۱ – دی متوکسی –۲۰۲ – بیس(متوکسیمتیل)پروپان، (b) ۵،۵ – بیس(متوکسیمتیل) – ۱۹ – دیمتوکسی –۲۰۲ – بیس(متوکسیمتیل)بوتان، (c) ۳،۱۱ – دیمتوکسی –۲۰ – ((۳ – متوکسی – ۲۰۲ – بیس (متوکسیمتیل)پروپوکسی)متیل) –۲ – (متوکسیمتیل)پروپان، (g) ۱ – (۲۰۲ – بیس (متوکسیمتیل)بوتوکسی) –۲۰۲ – بیس (متوکسی متیل)بدون الکتروندهنده دی بیرونی

شکل ۱۰ – تصویرهای SEM پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا در حضور الکتروندهندههای بیرونی گوناگون: (a) سیکلوهگزیل-متیل دی متوکسی سیلان، (b) دی سیکلوپنتیل دی متوکسی سیلان، (c) ۳،۱ – دی متوکسی –۲۰۲ – بیس (متوکسی متیل) پروپان، (b) ۵،۵ – بیس (متوکسی متیل) – ۱۰ – دی متوکسی –۲۰۲ – بیس (متوکسی متیل) بوتان، (c) ۳،۱ – دی متوکسی –۲۰ – ((۳ – متوکسی –۲۰۲ – بیس (متوکسی متیل) پروپوکسی) متیل) –۲ – (۳ متوکسی متیل) بروپان، (e) ۲۰ – بیس (متوکسی متیل) پروپان، (e) ۲۰ – بیس (متوکسی متیل) –۲ – (۳ متوکسی متیل) بوتان، (e) ۲۰ – دی متوکسی –۲۰ (۳ – متوکسی –۲۰ – بیس (متوکسی متیل) پروپان، (e) ۲۰۰ – بیس (متوکسی متیل) –۲ – (۳ متوکسی متیل) پروپان، (e) ۲۰ – بیس (متوکسی متیل) بوتان و (ri متوکسی متیل) بوتان و (f) بدون الکترون دهنده ی بیرونی.

علمی _ پژوهشی

ذرههای پلی پروپیلنهای تولید شده همانند با ذرههای کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا ساختاری کروی دارند.

نتيجهگيري

نتیجههای این پژوهش نشان داد که افزون بر الکتروندهندههای سیلانی، ترکیبهای اتری (با تعداد گروههای متوکسی گوناگون) نیز میتواند در بهبود برخی از ویژگیهای پلیپروپیلن نقش مهمی داشته باشند. البته ترکیبهای سیلانی منجر به افزایش بیشتری در فعالیت، میانگین وزن مولکولی، دمای ذوب، دمای انجماد، ایزوتاکتیسیته و بلورینگی پلیمر در مقایسه با این دسته از ترکیبات اتری شدند. بیشترین مقدار فعالیت، ایزوتاکتیسیته، بلورینگی و دمای ذوب مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده در حضور دیسیکلوپنتیل دی متوکسی سیلان است.

از الکتروندهندههای بیرونی آلکوکسیسیلانی، ترکیب دیسیکلوپنتیل دیمتوکسیسیلان و از الکترون دهندههای بیرونی اتری ترکیب تری–اتری نقش مهمی در افزایش ایزوتاکتیسیته و بلورینگی پلی پروپیلن دارند.

فعالیت کاتالیست زیگلر ـ ناتای صنعتی در حضور الکتروندهنده بیرونی تترا ـ اتری (ED-2) در مقایسه با سایر الکتروندهندههای بیرونی بیشتر است و پس از الکتروندهنده بیرونی دیسیکلوپنتیل دی متوکسی سیلان بیش ترین فعالیت کاتالیست را ایجاد کرده است.

از دادههای مربوط به شاخص جریان مذاب پلیپروپیلنهای تولید شده میتوان نتیجه گرفت که افزودن الکتروندهندههای بیرونی اتری در مقایسه با آلکوکسی سیلانها باعث افزایش بیشتری در پاسخدهی به هیدروژن میشود و دادههای مربوط به شاخص جریان مذاب این دسته از پلیمرها بالاتر از مقدارهای مربوط به آلکوکسی سیلانها است. بیشترین پاسخدهی به هیدروژن در حضور الکتروندهنده هپتا – اتری (4-ED) به دست آمد.

فعالیت کاتالیست صنعتی زیگلر _ ناتا دارای الکتروندهندهی درونی دیایزوبوتیل فتالات و ویژگیهای پلیپروپیلن تولید شده با این کاتالیست در حضور الکتروندهندههای بیرونی سیلانی و اتری به شرح زیر است:

X.S: Without ED > ED-4 > ED-5 > ED-2 > ED-1 > ED-3 > C-donor > D-donor

 $\label{eq:main} M\square_w:\ C\text{-donor} > D\text{-donor} > Without \ ED > ED\text{-}2 > \\ ED\text{-}1 > ED\text{-}3 > ED\text{-}5 > ED\text{-}4$

MWD: Without ED > ED-1 > ED-4 > C-donor \approx D-donor \approx ED-3 \approx ED-5 > ED-2

 $T_m: \ D\text{-donor} > C\text{-donor} > ED\text{-}3 \approx ED\text{-}5 > ED\text{-}4 > \\ ED\text{-}1 > ED\text{-}2 > Without ED.$

 $\Delta H_m, \ \Delta H_c, \ X_c: \ D\text{-donor} > C\text{-donor} > ED\text{-}3 > ED\text{-}5 > \\ ED\text{-}1 > ED\text{-}2 > ED\text{-}4 > Without \ ED.$

MFI: ED-4 > ED-5 > ED-3 > ED-1 > ED-2 > D-donor > C-donor

مراجع

- Kissin Y., "Alkene Polymerization Reactions with Transition Metal Catalysts", Elsevier Science, Amsterdam, Netherlands (2008).
- [2] Bazhenov A., Linnolahti M., Pakkanen T. A., Denifl P., Leinonen T., Modeling the Stabilization of Surface Defects by Donors in Ziegler–Natta Catalyst Support, J. Phys. Chem. C., 118 (9): 4791-4796 (2014).
- [3] Alshaiban A., Soares J. B., Effect of Hydrogen, Electron Donor, and Polymerization Temperature on Poly(propylene) Microstructure, *Macromol. Symp.*, *Wiley Online Library*, 312: 72-80 (2012).
- [4] Claverie J. P., Schaper F., Ziegler-Natta Catalysis: 50 Years After the Nobel Prize, *MRS Bull.*, 38(03): 213-218 (2013).

- [5] Gnanakumar E. S., Gowda R. R., Kunjir S., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Chakraborty D., Gopinath C. S., MgCl₂.6CH₃OH: A Simple Molecular Adduct and Its Influence As a Porous Support for Olefin Polymerization, ACS Catal., 3(3): 303-311 (2013).
- [6] Gnanakumar E. S., Thushara K., Bhange D. S., Mathew R., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Bhaduri S., Gopinath C. S., MgCl₂.6PhCH₂OH - A New Molecular Adduct as Support Material for Ziegler–Natta Catalyst: Synthesis, Characterization and Catalytic Activity, *Dalton Trans.*, 40(41): 10936-10944 (2011).
- [7] Correa A., Credendino R., Pater J. T., Morini G., Cavallo L., Theoretical Investigation of Active Sites at the Corners of MgCl₂ Crystallites in Supported Ziegler-Natta Catalysts, *Macromol.*, 45(9): 3695-3701 (2012).
- [8] Groppo E., Seenivasan K., Barzan C., The Potential of Spectroscopic Methods Applied to Heterogeneous Catalysts for Olefin Polymerization, *Catal. Sci. Tech.*, 3(4): 858-878 (2013).
- [9] Stukalov D. V., Zakharov V. A., Potapov A. G., Bukatov G. D., Supported Ziegler–Natta Catalysts for Propylene Polymerization. Study of Surface Species Formed at Interaction of Electron Donors and TiCl₄ with Activated MgCl₂, J. Catal., 266 (1): 39-49 (2009).
- [10] Bazhenov A. S., Denifl P., Leinonen T., Pakkanen A., Linnolahti M., Pakkanen T. A., Modeling Coadsorption of Titanium Tetrachloride and Bidentate Electron Donors on Magnesium Dichloride Support Surfaces, J. Phys. Chem. C, 118(48): 27878-27883 (2014).
- [11] Dil E. J., Pourmahdian S., Vatankhah M., Afshar-Taromi, F., Effect of Dealcoholation of Support in MgCl₂-Supported Ziegler–Natta Catalysts on Catalyst Activity and Polypropylene Powder Morphology, *Polym. Bull.*, 64 (5): 445-457 (2010).
- [12] Chumachenko N.; Zakharov V.; Bukatov G.; Sergeev S., A Study of the Formation Process of Titanium-Magnesium Catalyst for Propylene Polymerization, *Applied Catalysis A: General*, 469: 512-516 (2014).
- [13] Li P., Tu S., Xu T., Fu Z., Fan Z., The Influence of Combined External Donor and Combined Cocatalyst on Propylene Polymerization with a MgCl₂-Supported Ziegler–Natta Catalyst in the Presence of Hydrogen, J. App. Polym. Sci., 132 (12): 41689-41696 (2015).
- [14] Zakirov M., Kleiner V., Adrov O., Nifant'ev I., Shklyaruk B., Stroganov V., Nedorezova P., Klyamkina A., Effect of Electron Donors on Polymerization of Propylene in the Presence of Titanium-Magnesium Catalysts, *Polym. Sci. Ser. B*, **52**(9-10): 584-588 (2010).
- [15] Kim S. Y., Hiraoka Y., Taniike T., Terano M., In External Donor Induced Direct Contact Effects on Mg(OC₂H₅)₂-Based Ziegler-Natta Catalysts for Propylene Polymerization, *Macromol. Symp., Wiley Online Library*, **285** (1): 115-120 (2009).
- [16] Zhang H. -X., Lee Y. -J., Park J. -R., Lee D. -H., Yoon, K. -B., Control of Molecular Weight Distribution for Polypropylene Obtained by Commercial Ziegler-Natta Catalyst: Effect of Temperature, *Polym. Bull.*, 67(8): 1519-1527 (2011).

- [17] Alshaiban A., Soares J. B., Effect of Hydrogen and External Donor on Propylene Polymerization Kinetics with a 4th-Generation Ziegler-Natta Catalyst, *Macromol. React. Eng.*, 6(6-7): 265-274 (2012).
- [18] Zhang H. -X., Lee Y. -J., Park J. -R., Lee D. -H., Yoon K. -B., Control of Molecular Weight Distribution for Polypropylene Obtained by Commercial Ziegler-Natta Catalyst: Effect of Electron Donor, *Macromol. Res.*, **19**(6): 622-628 (2011).
- [19] Da Silva Filho A. A., Alves M., do Carmo M., dos Santos J. H. Z., XPS and EXAFS Characterization of Ziegler-Natta Catalyst Systems, J. Appl. Polym. Sci., 109(3): 1675-1683 (2008).
- [20] Lee J. W., Jo W. H., Chemical Structure Stereospecificity Relationship of Internal Donor in Heterogeneous Ziegler–Natta Catalyst for Propylene Polymerization by DFT and MM Calculations, J. Organomet. Chem., 694 (19): 3076-3083 (2009).
- [21] Qiao J., Guo M., Wang L., Liu D., Zhang X., Yu L., Song W., Liu Y., Recent Advances in Polyolefin Technology, *Polym. Chem.*, 2 (8): 1611-1623 (2011).
- [22] Vanka K., Singh G., Iyer D., Gupta V. K., DFT Study of Lewis Base Interactions with the MgCl₂ Surface in the Ziegler-Natta Catalytic System: Expanding the Role of the Donors, *J. Phys. Chem. C*, **114**(37): 15771-15781 (2010).
- [23] Zhang H.-x., Shin Y.-j., Lee D.-h., Yoon K.-B., Preparation of Ultrahigh Molecular Weight Polyethylene with MgCl₂/TiCl₄ Catalyst: Effect of Internal and External Donor on Molecular Weight and Molecular Weight Distribution, *Polym. Bull.*, **66** (5): 627-635 (2011).
- [24] Dashti A., Ramazani S., Hiraoka Y., Kim S. Y., Taniike T., Terano M., In Kinetic and Morphological Investigation on the Magnesium Ethoxide-Based Ziegler-Natta Catalyst for Propylene Polymerization Using Typical External Donors, Macromol. Symp., Wiley Online Library, 285 (1): 52-57, 2009.
- [25] Andoni A., Chadwick J.C., Milani S., Niemantsverdriet H.J., Thüne P.C., Introducing a New Surface Science Model for Ziegler-Natta Catalysts: Preparation, Basic Characterization and Testing, J. Catal., 247(2): 129-136 (2007).
- [26] Gao M., Liu H., Wang J., Li C., Ma J., Wei G., Novel MgCl₂-Supported Catalyst Containing Diol Dibenzoate Donor for Propylene Polymerization, *Polym.*, 45 (7): 2175-2180 (2004).
- [27] Song B. G., Ihm S. K., The Role of Two Different Internal Donors (phthalate and 1,3-diether) on the Frmation of Surface Structure in MgCl₂-Supported Ziegler–Natta Catalysts and Their Catalytic Performance of Propylene Polymerization, *J. App. Polym. Sci.*, **131** (15): 2014.
- [28] Capone F., Rongo L., D'Amore M., Budzelaar P. H., Busico V., Periodic Hybrid DFT Approach (Including Dispersion) to MgCl₂-Supported Ziegler–Natta Catalysts. 2. Model Electron Donor Adsorption on MgCl₂ Crystal Surfaces, J. Phys. Chem. C., **117** (46): 24345-24353 (2013).
- [29] Kudinova O., Kron T., Ladygina T., Kozhevnikov A., Petrov E., Novokshonova L., Polydentate Phosphine Oxides as External Electron Donors for Titanium-Magnesium Catalysts for Propylene Polymerization, *Kin. Catal.*, **51** (2): 229-234 (2010).

- [30] Kang K. K., Shiono T., Jeong Y. T., Lee D. H., Polymerization of Propylene by Using Mg(OEt)₂-DNBP-TiCl₄ Catalyst with Alkoxy Disilanes as External Donor, J. Appl. Polym. Sci., 71(2): 293-301 (1999).
- [31] Chang H., Li H., Zheng T., Zhou Q., Zhang L., Hu Y., The Effects of New Aminosilane Compounds as External donors on Propylene Polymerization, J. Polym. Res., 21(9): 1-11 (2014).
- [32] Zhou Q., Zheng T., Li H., Li Q., Zhang Y., Zhang L., Hu Y., Effects of Some New Alkoxysilane External Donors on Propylene Polymerization in MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysis, *Ind. Eng. Chem. Res.*, 53(46): 17929-17936 (2014).
- [33] Wang Q., Murayama N., Liu B., Terano M., Effects of Electron Donors on Active Sites Distribution of MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts Investigated by Multiple Active Sites Model, *Macromol. Chem. Phys.*, 206(9): 961-966 (2005).
- [34] Taniike T., Wada T., Kouzai I., Takahashi S., Terano M., Role of Dispersion State of Ti Species in Deactivation of MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts, *Macromol. Res.*, 18(9): 839-844 (2010).
- [35] Vestberg T., Denifl P., Parkinson M., WilÉN C. E., Effects of External Donors and Hydrogen Concentration on Oligomer Formation and Chain end Distribution in Propylene Polymerization with Ziegler-Natta Catalysts, J. Polym. Sci., Part A: Polym. Chem., 48(2): 351-358 (2010).
- [36] Shen X. -R., Fu Z. -S., Hu J., Wang Q., Fan Z. -Q., Mechanism of Propylene Polymerization with MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts Based on Counting of Active Centers: The Role of External Electron Donor, J. Phys. Chem. C, 117(29): 15174-15182 (2013).
- [37] Phiwkliang W., Jongsomjit B., Praserthdam P., Synergistic Effects of the ZnCl₂-SiCl₄ Modified TiCl₄/MgCl₂/THF Catalytic System on Ethylene/1-Hexene and Ethylene/1-Octene Copolymerizations., *Chin. J. Polym. Sci.*, **32** (1): 84-91, (2014).
- [38] Zahedi R., Afshar Taromi F., Mirjahanmardi S. H., Nekoomanesh Haghighi M., Jadidi K., Jamjah R. Propylene Polymerization over MgCl2-Supported Ziegler–Natta Catalysts Containing Tri-Ether as the Internal Donor, Adv. Poly. Tech., 37(1): 144-153 (2018).
- [39] Mirjahanmardi S. H., Taromi F. A., Zahedi R., Haghighi M. N., Effects of Various Amounts of New Hepta-Ether as the Internal Donor on the Polymerization of Propylene with and without the External Donor. *Polym. Sci., Ser. B.*, **59**(6): 639-649 (2017).
- [40] Zahedi R., Taromi F. A., Mirjahanmardi S. H., Haghighi M. N., Jadidi K., Jamjah R. New Penta-Ether as the Internal Donor in the MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts for Propylene Polymerization. *Chin. J. Polym. Sci.*, 34(3): 268-279 (2016).
- [41] Zahedi R., Afshar Taromi F., Mirjahanmardi S. H., Nekoomanesh Haghighi M., Jamjah R., Jadidi Kh., Comparison of the Role of New Ethers and Conventional Alkoxysilanes as External Donors in the Polymerization of Propylene Using the Industrial Ziegler-Natta Catalyst., *Polym. Sci. Ser. B.*, **58** (2):143-151 (2016).

[42] Mirjahanmardi S. H., Taromi F. A., Zahedi R., Haghighi M. N., Jamjah R., Asl G. J., Effect of Multi-Ethers and Conventional Alkoxysilanes as External Donors on the 4th Generation Ziegler-Natta Catalysts for Propylene Polymerization, *Polym. Sci. Ser. B*, 58(6): 619-628 (2016).